

**UCHWAŁA NR LXXVII/631/24
RADY GMINY ANDRESPOL**

z dnia 26 stycznia 2024 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Andrespol

Na podstawie art. 18b ust. 1 z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463, 1688) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803) Rada Gminy Andrespol uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi na działania Wójta Gminy Andrespol, złożonej przez Panią Karolinę W., uznaje się skargę za niezasadną.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Gminy Andrespol do powiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Przewodniczący Rady Gminy
Andrespol

Jan Woźniak

Uzasadnienie

W dniu 14 listopada 2023 roku do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi wpłynęła skarga Pani Karoliny W., w części dotycząca Wójta Gminy Andrespol, w związku z niewłaściwym zdaniem Skarżącej zarządzaniem mieszkaniowym zasobem Gminy Andrespol. Łódzki Urząd Wojewódzki w Łodzi zgodnie z właściwością skierował złożoną skargę do Rady Gminy Andrespol (data wpływu do Urzędu Gminy w Andrespolu w dniu 20 listopada 2023 roku).

Złożona skarga skarżącej skierowana została na posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Andrespol.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na swoim posiedzeniu dnia 14 grudnia 2023 roku zajęła się rozpatrzeniem w/w skargi uznając ją za niezasadną.

W toku postępowania wyjaśniającego członkowie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Andrespol ustalili, że w piśmie z dnia 10 listopada 2023 r. zatytułowanym „Skarga”, Skarżąca podnosi m.in., że zdała lokal przy ulicy Kraszewskiego w Wiśniowej Górze po śmierci swojej babki. Skarżąca podnosi także, że dwa miesiące przed śmiercią babci zakupiła wraz ze swym mężem nieruchomość w Gminie Andrespol przy ul. Kraszewskiego w miejscowości Wiśniowa Góra. Do sprawy, o której mowa, zostało załączone m.in. pismo Zakładu Gospodarki Komunalnej z dnia 4 listopada 2022 r., w którym wskazano, że zgodnie z przedłożonymi dokumentami w Urzędzie Gminy w Andrespolu, tj. oświadczeniem o stanie majątkowym i posiadanym tytule do innego lokalu, Skarżąca nie może ubiegać się oraz zamieszkiwać w lokalu wchodzącym w skład zasobów mieszkaniowych Gminy Andrespol. W piśmie tym wskazano także, że wysokość dochodów Pani Karoliny W. nie kwalifikuje jej do zajmowania lokalu komunalnego.

W tym stanie rzeczy przyjęć trzeba, że Skarżąca nie wstąpiła z mocy prawa w stosunek najmu na podstawie art. 691 § 1 c po zmarłej swej babci.

Podnieść trzeba, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, wnuk zmarłego najemcy nie należy do osób wymienionych w art. 691 § 1 c Ponadto zauważyć trzeba, że warunkiem koniecznym wstąpienia w stosunek najmu po zmarłym krewnym jest stałe jego zamieszkiwanie z najemcą do chwili jego śmierci.

Z treści skargi oraz załączonej do niej dokumentacji nie wynika, aby Skarżąca zamieszkiwała w lokalu, o którym mowa, z babcią do chwili śmierci tej babci. Podnieść trzeba, że przesłanki do zawarcia umowy najmu lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Andrespol ze skarżącą zostały określone w § 4. 1. oraz § 11 "Zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Andrespol".

Celem udzielenia odpowiedzi, czy istnieją przesłanki do zawarcia umowy najmu lokalu z zasobów mieszkaniowych Gminy Andrespol, koniecznym jest każdorazowe zbadanie sytuacji dochodowej danej osoby oraz jej stanu majątkowego. W stanie faktycznym omawianej sprawy należy mieć na uwadze fakt, że mieszkaniowy zasób Gminy Andrespol jest tworzony w celu zaspokajania potrzeb mieszkaniowych mieszkańców tej Gminy. Posiadanie zatem przez Skarżącą tytułu prawnego do innego lokalu, stanowi negatywną przesłankę i przeszkodę prawną do zawarcia z nią umowy najmu lokalu wchodzącego w skład zasobów mieszkaniowych Gminy Andrespol.

Skarżąca w swej skardze podnosi również kwestię najemcy lokalu nr 3 przy ul. Kraszewskiego w Wiśniowej Górze. Badając zasadność wniosku o wymeldowanie tamtej osoby, tutejszy organ gminy był obowiązany do ustalenia stanu faktycznego w sposób nie budzący wątpliwości. Obowiązek ten wynika z zawartej w art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego zasady dążenia do prawdy obiektywnej. W myśl tego artykułu tutejszy organ gminy próbował ustalić, czy wskazana we wniosku osoba opuściła miejsce pobytu stałego w sposób trwały i dobrowolny. O trwałym opuszczeniu dotychczasowego miejsca pobytu stałego świadczy nie tylko fizyczne i długotrwałe nieprzebywanie osoby pod wskazanym adresem, ale także zamiar zainteresowanej osoby założenia w nowym miejscu ośrodka swoich spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych, który jest połączony z jednoczesnym zerwaniem wszelkich związków z dotychczasowym lokalem i brakiem woli powrotu do miejsca swojego dotychczasowego zameldowania. Opuszczeniem jest więc nie tylko fizyczne nieprzebywanie, ale i zamiar opuszczenia danego lokalu. Ustalenie stanu przebywania na stałe w danym lokalu nie wyłącza zatem możliwości przejściowej

nieobecności, czy też występowania nawet regularnych okresów fizycznej nieobecności w miejscu stałego zameldowania. Takie sytuacje nie upoważniają do automatycznego stwierdzenia, iż zameldowany opuścił je w rozumieniu, jakie nadaje temu terminowi art. 35 ustawy o ewidencji ludności. Zatem kilkugodzinne lub kilkudniowe nieobecności w spornym lokalu najemcy nie mogą świadczyć, iż w/w opuścił miejsce pobytu stałego w sposób trwały.

Zdaniem organu meldunkowego zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala na stwierdzenie, że przedmiotowy lokal nr 3 przy Kraszewskiego stanowi centrum życiowe najemcy. Stosownie do zapisów art. 80 Kpa organ uznał, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do stwierdzenia, że najemca mieszka w lokalu numer 3 przy ul. Kraszewskiego w Wiśniowej Górze. Wynika to zdaniem organu z zebranego materiału dowodowego m.in. oświadczeń strony i świadków. Analiza złożonych dokumentów dotyczących ponoszonych opłat mieszkaniowych przez najemcę daje jasny obraz i potwierdza ponoszenie regularnych opłat za sporny lokal. Świadczyć o tym mogą rachunki za prąd. Za dowód może świadczyć także pismo z dnia 20 stycznia 2023 r. Zakładu Gospodarki Komunalnej w Andrespolu z siedzibą w Wiśniowej Górze, z którego wprost wynika, iż płatności ryczałtowe za pobór wody są regularnie dokonywane.

Trzeba również podnieść, iż zadaniem organu meldunkowego jest wydać decyzję uwzględniającą stan faktyczny sprawy. Organ meldunkowy orzekający w tej sprawie, oceniając całość zebranego materiału dowodowego, zgodnie z art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego i kierując się zasadami logicznego rozumowania uznał, że najemca nie opuścił dotychczasowego miejsca pobytu stałego dobrowolnie i trwale. W przedmiotowej sprawie zdaniem organu gminy bezsporne jest, że centrum życiowe najemcy znajduje się w lokalu numer 3 położonym przy ul. Kraszewskiego w Wiśniowej Górze.

Wyjaśnić również należy, że instytucja zameldowania lub wymeldowania ma charakter wyłącznie ewidencyjny. Ewidencja ludności polega bowiem na rejestracji danych o rzeczywistym miejscu pobytu osób, służy więc jedynie zbieraniu informacji w zakresie danych o miejscu zamieszkania i pobytu osób, a więc rejestracji stanu faktycznego, a nie stanu prawnego, co oznacza, że powinna odzwierciedlać istniejący stan faktyczny poprzez wskazanie aktualnego miejsca pobytu danej osoby. Posiadanie aktualnych informacji o miejscu zamieszkania i pobytu umożliwia bowiem, racjonalizację szeregu działań należących do zadań państwa i samorządu terytorialnego.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Andrespol w świetle zebranych dowodów oraz odbytej dyskusji w przedmiotowej sprawie uznaje skargę Pani Karoliny W. za niezasadną i takie stanowisko przedstawia Radzie Gminy Andrespol.

Pouczenie: stosownie do art. 239 § 1 k.p.a., w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadomienia skarżącego.